

1848**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 19 lipca 2004 r.

w sprawie wykazu dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, które są uznawane w Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 12c ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wykaz dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury, zwanych dalej „dokumentami”, wydawanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888 i Nr 96, poz. 959.

§ 2. W Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się także dokumenty:

- 1) uzyskane poza terytorium państw, o których mowa w § 1, w przypadku gdy dokumenty te oraz wykształcenie i kwalifikacje zawodowe zostały uznane w państwie, o którym mowa w § 1;
- 2) jeżeli właściwe organy lub upoważnione instytucje w państwie, o którym mowa w § 1, wydały takie dokumenty i są one ważne na terytorium tego państwa.

§ 3. Jeżeli dokumenty, o których mowa w § 1 i 2, nie są sporządzone w języku polskim, przedkłada się je wraz z tłumaczeniem na język polski, poświadczonym przez tłumacza przysięgłego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 lipca 2004 r. (poz. 1848)

WYKAZ DYPLOMÓW, CERTYFIKATÓW I INNYCH DOKUMENTÓW ORAZ TYTUŁÓW NAUKOWYCH POTWIERDZAJĄCYCH POSIADANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH W DZIEDZINIE ARCHITEKTURY, WYDAWANYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O WOLNYM HANDLU (EFTA) — STRONACH UMOWY O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM, KTÓRE SĄ UZNAWANE W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1. Wykaz dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów oraz tytułów naukowych potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury uznawanych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanych:

1) w Republice Austrii:

- a) dyplomy przyznane przez politechniki w Grazu i Wiedniu, Uniwersytet w Innsbrucku, Wydział Budowlano-Inżynieryjny („Bauingenieurwesen”) oraz Wydział Architektury („Architektur”) w dziedzinie architektury, inżynierii budowlanej („Bauingenieurwesen”), budownictwa („Hochbau”) oraz „Wirtschaftsingenieurwesens — Bauwesen”,

- b) dyplomy przyznane przez Uniwersytet „Bodenkultur” w dziedzinie „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft”;

- c) dyplomy przyznane przez Uniwersytecki Wydział Sztuki Stosowanej w Wiedniu w dziedzinie architektury,

- d) dyplomy przyznane przez Akademię Sztuk Pięknych w Wiedniu w dziedzinie architektury,

- e) dyplomy inżyniera (Ing.) przyznawane przez wyższe szkoły techniczne lub wyższe szkoły budowlane oraz dodatkowo uprawnienia „Baumeister” poświadczające minimum sześcioletnie doświadczenie zawodowe w Republice Austrii, potwierdzone egzaminem,

- f) dyplomy przyznane przez Wydział Artystyczny Uniwersytetu w Linzu w dziedzinie architektury,

- g) certyfikaty kwalifikacji dla inżynierów lub konsultantów ds. inżynierii w zakresie budownictwa („Hochbau”, „Bauwesen”, „Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen”, „Kulturtechnik

- und Wasserwirtschaft“) zgodnie z Ustawą o Technikach Cywilnych (Ziviltechnikergesetz, BGBl, Nr 156/1994);
- 2) w Królestwie Belgii:
- dypłomy wydawane przez wyższe krajowe szkoły architektury lub wyższe krajowe instytuty architektury (architecte-architect),
  - dypłomy wydawane przez wyższą rejonową szkołę architektury w Hasselt (architect),
  - dypłomy wydawane przez Królewskie Akademe Sztuk Pięknych (architecte-architect),
  - dypłomy wydawane przez szkoły Saint-Luc (écoles Saint-Luc) (architecte-architect);
  - dypłomy uniwersyteckie w zakresie inżynierii budowlanej, wraz ze świadectwem odbycia praktyki, wydawane przez stowarzyszenie architektów i uprawniające posiadacza dyplomu do używania zawodowego tytułu architekta (architecte-architect),
  - dypłomy architekta wydawane przez centralne lub państwowe komisje egzaminacyjne w dziedzinie architektury (architecte-architect),
  - dypłomy inżyniera budowlanego/architekta oraz dypłomy architekta/inżyniera wystawiane przez katedry nauk stosowanych w uniwersytetach oraz przez politechnikę w Mons (ingenieur-architecte, ingenieur-architect);
- 3) w Republice Cypryjskiej:
- Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Świadectwo wpisu do rejestru architektów wydane przez Naukową i Techniczną Izbę Cypru (ETEK));
- 4) w Królestwie Danii:
- dypłomy wydawane przez krajowe szkoły architektury w Kopenhadze i Arhus (arkitekt),
  - świadectwo rejestracji wydane przez komisję architektów, na podstawie ustawy nr 202 z dnia 28 maja 1975 r. (registreret arkitekt),
  - dypłomy wydawane przez wyższe szkoły inżynierii lądowej (bygningkonstruktoer), wraz ze świadectwem wydanym przez właściwe władze potwierdzającym zdanie testu z formalnych kwalifikacji;
- 5) w Republice Estońskiej:
- diplom arhitektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (dyplom studiów architektonicznych wydawany przez Wydział Architektury Estońskiej Akademii Sztuki od 1996 r.), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989—1995 aastal (wydany przez Talliński Uniwersytet Sztuki 1989—1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951—1988 (wydany przez Państwowy Instytut Sztuki Estonii SSR w latach 1951—1988);
- 6) w Republice Finlandii:
- dypłomy przyznane przez wydziały architektury politechnik oraz Uniwersytetu Oulu (arkkitekti/arkitekt),
  - dypłomy przyznane przez Instytuty Technologii (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt);
- 7) w Republice Francuskiej:
- dypłomy architekta „diplôme par le gouvernement” do 1959 r. wydawane przez ministra edukacji narodowej, a następnie przez ministra kultury (architecte D.P.L.G.),
  - dypłomy wydawane przez École Spéciale d’Architecture (architecte D.E.S.A.),
  - dypłomy wydawane od 1955 r. przez wydział architektury w École Nationale Supérieure des Arts et Industries de Strasbourg (dawniej École Nationale d’Ingenieurs de Strasbourg) (architecte ENSAIS);
- 8) w Republice Greckiej:
- dypłomy inżyniera/architekta wydawane przez Metsovion Polytechnion w Atenach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Republiki Greckiej uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury,
  - dypłomy inżyniera/architekta wydawane przez Aristotelion Panepistimion w Salonikach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Republiki Greckiej uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury;
  - dypłomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez Metsovion Polytechnion w Atenach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Republiki Greckiej uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury,
  - dypłomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez Aristotelion Panepistimion w Salonikach, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Republiki Greckiej uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury,
  - dypłomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez Panepistimion Thrakis, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Republiki Greckiej uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury,
  - dypłomy inżyniera/inżyniera budowlanego wydawane przez Panepistimion Patron, wraz ze świadectwem wystawianym przez Izbę Techniczną Republiki Greckiej uprawniającym do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury;
- 9) w Królestwie Hiszpanii:
- urzędowe formalne kwalifikacje do podejmowania i wykonywania zawodu architekta (titulo oficial de

arquitecto), potwierdzone przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Nauki lub przez uniwersytety;

10) w Irlandii:

- a) stopień licencjata architektury „Bachelor of Architecture” przyznawany przez National University of Ireland (B. Arch. (NUI)) absolwentom architektury University College w Dublinie,
- b) dyplom uniwersytecki architektury wydawany przez College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.),
- c) świadectwo członka stowarzyszonego w Królewskim Instytucie Architektów Irlandii („Royal Institute of Architects of Ireland”) (ARIAI),
- d) świadectwo członkostwa w Królewskim Instytucie Architektów Irlandii („Royal Institute of Architects of Ireland”) (MRIA);

11) w Republice Islandii:

dyplomy, certyfikaty i inne tytuły przyznane w innym państwie, o którym mowa w § 1 rozporządzenia, wymienione w wykazie, wraz z zaświadczeniem o pełnej praktyce wydanym przez właściwe władze;

12) w Królestwie Niderlandów:

- a) świadectwo stwierdzające zdanie egzaminu z architektury, wydawane przez wydziały architektury wyższych szkół technicznych w Delft lub Eindhoven (bouwkundig ingenieur),
- b) dyplomy wydawane przez akademie architektury (architect) uznane przez państwo,
- c) dyplomy wydawane do 1971 r. przez dawne wyższe szkoły architektury (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO),
- d) dyplomy wydawane do 1970 r. przez dawne wyższe szkoły architektury (Voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO),
- e) świadectwo stwierdzające zdanie egzaminu organizowanego przez radę architektów z „Bond van Nederlandse Architecten” (związek architektów holenderskich, BNA) (architect),
- f) dyplom Stichting Instituut voor Architectuur (Fundacja Instytutu Architektury) (IVA) wydawany na zakończenie kursu zorganizowanego przez tę fundację i trwającego co najmniej cztery lata (architect), wraz ze świadectwem wydanym przez właściwe organy potwierdzającym zdanie testu z formalnych kwalifikacji,
- g) świadectwo wydawane przez właściwe organy stwierdzające zdanie egzaminu — przed datą wejścia w życie dyrektywy 85/384/EWG²⁾ — na

stopień „kandidaat in de bouwkunde”, organizowanego przez wyższą szkołę techniczną w Delft lub Eindhoven, oraz że w okresie co najmniej pięciu lat bezpośrednio przed tą datą osoba zainteresowana prowadziła działalność w dziedzinie architektury, której charakter i znaczenie gwarantują, w myśl przepisów prawa krajowego, że osoba ta ma uprawnienia do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury (architect),

- h) świadectwo wystawione przez właściwe organy osobom, które osiągnęły wiek lat 40 przed datą wejścia w życie dyrektywy 85/384/EWG, stwierdzające że przez co najmniej pięć lat bezpośrednio przed tą datą dana osoba prowadziła działalność w dziedzinie architektury, której charakter i znaczenie gwarantują, zgodnie z przepisami prawa krajowego, że osoba ta posiada uprawnienia do prowadzenia działalności w dziedzinie architektury (architect);

świadectwa, o których mowa w lit. g oraz lit. h, nie muszą już być uznawane od dnia wejścia w życie przepisów regulujących podejmowanie i prowadzenie działalności w dziedzinie architektury w zakresie zawodowego tytułu architekta w Królestwie Niderlandów, o ile w ramach tych przepisów świadectwa te nie upoważniają do podejmowania takiej działalności w zakresie zawodowego tytułu architekta;

13) w Republice Litewskiej:

- a) dyplomy inżyniera-architekta/architekta wydawane przez Kauno politechnikos institutas do 1969 r. (inžinierius architektas/architektas);
- b) dyplomy architekta/licencjacki, architektury/magisterski, architektury wydawane przez Vilnius inžinerinis statybos institutas until 1990, Vilnius technikos universitetas do 1996 r., Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996 r. (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),
- c) dyplomy dla specjalistów, którzy ukończyli szkolenie z architektury/licencjackie, z architektury/magisterskie, z architektury wydawane przez LTSR Valstybinis dailės institutas do 1990 r.; Vilnius dailės akademija od 1990 r. (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras),
- d) dyplomy licencjackie architektury/magisterskie architektury wydawane przez Kauno technologijos universitetas od 1997 r. (architektūros bakalauras/architektūros magistras),

do których dołączone są certyfikaty wydawane przez Komisję Atestacyjną przyznające prawo podejmowania działalności w zakresie architektury (architekci atestovani/Atestuotas architektas);

14) w Księstwie Liechtensteinu:

dyplomy Wyższej Szkoły Technicznej (Hohere Technische Lehranstalt: Architekt HTL);

²⁾ Dyrektywa 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz. Urz. WE L 223 z 21.08.1985).

15) w Republice Łotewskiej:

„arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diplom arhitekta” wydawany przez Departament Architektury Wydziału Inżynierii Państwowego Uniwersytetu Łotewskiego do 1958 r., Departament Architektury Wydziału Inżynierii Instytutu Politechnicznego w Rydze w latach 1958—1991, Wydział Architektury Technicznego Uniwersytetu w Rydze od 1991 r. i świadectwa rejestracji przez Stowarzyszenie Architektów Łotwy);

16) w Republice Malty:

Perit: Lawrja ta' Perit wydawany przez Università ta' Malta, który daje prawo zarejestrowania jako Perit;

17) w Republice Federalnej Niemiec:

- a) dyplomy wydawane przez wyższe szkoły sztuk pięknych (Dipl.-Ing., Architekt (HfBK)),
- b) dyplomy wydawane przez wydziały architektury „Technische Hochschulen” (Architektur/Hochbau), uniwersytety techniczne lub uniwersytety, wydziały architektury (Architektur/Hochbau) oraz, o ile instytucje te wchodziły w skład Gesamthochschulen, przez Gesamthochschulen wydział architektury (Dipl.-Ing. i inne tytuły, które mogą być później ustanowione dla posiadaczy tych dyplomów),
- c) dyplomy wydawane przez Fachhochschulen, wydziały architektury (Architektur/Hochbau) zawodowych szkół wyższych oraz, o ile instytucje te wchodziły w skład Gesamthochschulen, przez Gesamthochschulen wydziały architektury (Architektur/Hochbau), łącznie ze świadectwem zaświadcującym o czteroletnim stażu pracy w zawodzie w Republice Federalnej Niemiec, wydanym przez stowarzyszenie zawodowe, jeśli okres studiów jest krótszy niż cztery lata, ale wynosi co najmniej trzy lata (Ingenieur grad. lub inne tytuły, które mogą zostać później ustanowione dla posiadaczy tych dyplomów),
- d) świadectwa (Prüfungszeugnisse) wydane przed dniem 1 stycznia 1973 r. przez Ingenieurschulen, Werkkunstschulen, wydziały architektury łącznie z zaświadczeniem wystawionym przez właściwe organy potwierdzającym zdanie testu kwalifikacji;

18) w Norwegii:

- a) dyplomy (sivilarkitekt) przyznane przez Norweskí Instytut Politechniczny Uniwersytetu w Trondheim, Szkołę Architektury w Oslo i Szkołę Architektury w Bergen,

- b) zaświadczenie członkostwa „Norske Arkitekters Landsforbund” (NAL), jeżeli osoby odbyły praktykę wymaganą w państwie, o którym mowa w § 1 rozporządzenia;

19) w Republice Portugalskiej:

- a) dyplom „diploma do curso especial de arquitectura” wydawany przez Szkoły Sztuk Pięknych w Lizbonie i Porto,
- b) dyplom „diploma de arquitecto” wydawany przez Szkoły Sztuk Pięknych w Lizbonie i Porto,
- c) dyplom „diploma do curso de arquitectura” wydawany przez Wyższe Szkoły Sztuk Pięknych w Lizbonie i Porto,
- d) dyplom „diploma de licenciatura em arquitectura” wydawany przez Wyższą Szkołę Sztuk Pięknych w Lizbonie,
- e) dyplom „carta de curso de licenciatura em arquitectura” wydawany przez Uniwersytet Techniczny w Lizbonie i przez Uniwersytet w Porto,
- f) dyplomy uniwersyteckie w zakresie inżynierii lądowej i wodnej wydane przez Wyższy Instytut Techniczny Uniwersytetu Technicznego w Lizbonie (Licenciatura em engenharia civil),
- g) dyplom uniwersytecki w zakresie inżynierii lądowej i wodnej wydany przez Wydział Inżynierii (engenharia) Uniwersytetu w Oporto (Licenciatura em engenharia civil),
- h) dyplom uniwersytecki w zakresie inżynierii lądowej i wodnej wydany przez Wydział Nauki i Technologii Uniwersytetu w Coimbra (Licenciatura em engenharia civil),
- i) dyplom uniwersytecki w zakresie inżynierii lądowej i wodnej (produkcja) wydany przez Uniwersytet w Minho (Licenciatura em engenharia civil (produção));

20) w Republice Czeskiej:

- a) dyplomy wydane przez wydziały „České vysoké učení technické” (Czeski Uniwersytet Techniczny w Pradze),
- b) „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Wydział Architektury i Budownictwa) (do 1951 r.),
- c) „Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Wydział Architektury i Budownictwa) (od 1951 r. do 1960 r.),
- d) „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1960 r.) w dziedzinie studiów: budownictwo i struktury, budownictwo, budownictwo i architektura, architektura (w tym urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne), budownictwo cywilne i budownictwo przemysłowe oraz dla potrzeb produkcji rolnej lub w programie studiów budownictwa i architektury,

- e) „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1976 r.) w dziedzinie studiów: architektura, urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne lub w programie studiów: architektura i urbanistyka w dziedzinie studiów: architektura, teoria projektowania, urbanistyka i zagospodarowanie przestrzenne, historia architektury i rekonstrukcja zabytków lub architektura i budownictwo,
- f) dyplomy wydane przez „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (do 1951 r.) w dziedzinie architektury i budownictwa,
- g) dyplomy wydane przez „Vysoká škola stavitelství v Brně” (od 1951 r. do 1956 r.) w dziedzinie architektury i budownictwa,
- h) dyplomy wydane przez „Vysoké učení technické v Brně” przez „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1956 r.) w dziedzinie studiów architektonicznych i urbanistycznych lub „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1956 r.) w dziedzinie studiów z zakresu budownictwa,
- i) dyplomy wydane przez „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Wydział Inżynierii) (od 1997 r.) w dziedzinie studiów nad strukturą i architekturą lub w dziedzinie studiów inżynieryjnych,
- j) dyplomy wydane przez „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Wydział Architektury) (od 1994 r.) w dziedzinie studiów architektonicznych i urbanistycznych w dziedzinie studiów architektonicznych,
- k) dyplomy wydane przez „Akademie výtvarných umění v Praze” w programie sztuk pięknych w dziedzinie studiów z zakresu projektowania architektonicznego,
- l) dyplomy wydane przez „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” w programie sztuk pięknych w dziedzinie studiów z zakresu projektowania,
- m) świadectwo dopuszczające wydane przez „Česká komora architektů” bez wskazania dziedziny lub w dziedzinie budownictwa;
- 21) w Republice Słowackiej:
- a) dyplom w dziedzinie studiów „architektura i budownictwo” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) wydawany przez Słowacki Uniwersytet Techniczny (Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1950—1952 (tytuł: Ing.),
- b) dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawany przez Wydział Architektury i Budownictwa Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1952—1960 (tytuł: Ing. arch.),
- c) dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné staviteľstvo”) wydawany przez Wydział Architektury i Budownictwa Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1952—1960 (tytuł: Ing.),
- d) dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1961—1976 (tytuł: Ing. arch.),
- e) dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné stavby”) wydawany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie w latach 1961—1976 (tytuł: Ing.),
- f) dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawany przez Wydział Architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie od 1977 r. (tytuł: Ing. arch.),
- g) dyplom w dziedzinie studiów „urbanistyka” („urbanizmus”) wydawany przez Wydział Architektury Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) w Bratysławie od 1977 r. (tytuł: Ing. arch.), dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné stavby”) wydawany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie w latach 1977—1997 (tytuł: Ing.),
- h) dyplom w dziedzinie studiów „architektura i budownictwo” („architektúra a pozemné stavby”) wydawany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie od 1998 r. (tytuł: Ing.),
- i) dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo — specjalizacja architektura” („pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) wydawany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) w Bratysławie w latach 2000—2001 (tytuł: Ing.),
- j) dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo i architektura” („pozemné stavby a architektúra”) wydawany przez Wydział Inżynierii Słowackiego Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) w Bratysławie od 2001 r. (tytuł: Ing.),
- k) dyplom w dziedzinie studiów „architektura” („architektúra”) wydawany przez Akademię Sztuk Pięknych i Projektowania (Vysoká škola výtvarných umení) w Bratysławie od 1969 r. (tytuł: Akad. arch. do 1990 r., Mgr. w latach 1990—1992, Mgr. arch. w latach 1992—1996, Mgr. art. od 1997 r.),

- l) dyplom w dziedzinie studiów „budownictwo” („pozemné staviteľ'stvo”) wydawany przez Wydział Inżynierii Uniwersytetu Technicznego (Stavebná fakulta, Technická univerzita) w Koszycach w latach 1981—1991 (tytuł: Ing.),
- z dołączonym:
- zezwoleńm wydanym przez Słowacką Izbę Architektów (Slovenská komora architektov) w Bratysławie bez wskazania dziedziny lub w dziedzinie „budownictwo” („pozemné stavby”), lub „planowanie przestrzenne” („územné plánovanie”);
- 22) w Republice Słowenii:
- a) „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (uniwersytecki dyplom architektury) wydawany przez wydział architektury, do którego dołączono certyfikat właściwego organu w dziedzinie architektury uznany prawnie, powierzający prawo podejmowania działalności architekta,
- b) dyplom uniwersytecki wydawany przez wydziały techniczne przydzielające tytuły „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inż.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, do których dołączone są certyfikaty właściwych organów w dziedzinie architektury uznanych prawnie, które przyznają prawo podejmowania działalności architekta;
- 23) w Królestwie Szwecji:
- a) dyplomy przyznane przez Szkołę Architektury Królewskiej Politechniki, Instytut Technologii Chalmers oraz Instytut Technologii na Uniwersytecie w Lund (arkitekt, dyplom uniwersytecki architekta),
- b) certyfikaty członkostwa w „Svenska Arkitekters Riksförbund” (SAR), w przypadku gdy dana osoba odbyła szkolenie w jednym z państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia;
- 24) w Republice Węgierskiej:
- a) dyplomy „okleveles építész mérnök” (dyplom architektury, magister nauk w zakresie architektury) wydane przez uniwersytety,
- b) dyplomy „okleveles építész tervező művész” (dyplom architektury, magister nauk w zakresie architektury i inżynierii budowlanej) wydawane przez uniwersytety;
- 25) w Republice Włoskiej:
- a) dyplomy „laurea in architettura” wydawane przez uniwersytety, instytuty politechniczne i wyższe instytuty architektury w Wenecji i Reggio di Calabria wraz z dyplomem upoważniającym do samodzielnego wykonywania zawodu architekta, wydawanym przez ministra edukacji po zdaniu przez kandydata przed właściwą komisją egzaminu państwowego upoważniającego do samodzielnego wykonywania zawodu architekta (dott. architetto),
- b) dyplomy „laurea in ingegneria” w dziedzinie budownictwa („sezione costenzone civile”) wydawane przez uniwersytety, instytuty politechniczne wraz z dyplomem upoważniającym do samodzielnego wykonywania zawodu architekta, wydawanym przez ministra edukacji po zdaniu przez kandydata przed kompetentną komisją egzaminu państwowego upoważniającego do samodzielnego wykonywania zawodu architekta (dott. Ing. Architetto lub dott. Ing in ingegneria civile);
- 26) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej:
- kwalfikacje przyznawane po zdaniu egzaminów:
- a) w Królewskim Instytucie Architektów Brytyjskich („Royal Institute of British Architects”),
- b) w szkołach architektury:
- uniwersytetach,
  - wyższych szkołach politechnicznych,
  - placówkach typu „college”,
  - akademiach,
  - szkołach technologii i sztuk pięknych,
- które były lub są uznawane przez radę Architects Registration Council Wielkiej Brytanii w celu wpisania do rejestru architektów (architect);
- świadcetwo stwierdzające prawo do używania zawodowego tytułu architekta, na podstawie sekcji 6 ust. 1 lit. a), b) lub d) aktu Architects Registration Act z 1931 r. (architect);
- świadcetwo stwierdzające prawo do używania zawodowego tytułu architekta, na podstawie sekcji 2 aktu Architects Registration Act z 1938 r. (architect).
2. W przypadku obywateli państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., Rzeczpospolita Polska uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty poświadczające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Czeskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje czeskie w dziedzinie architektury, jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów. Do potwierdzenia tego należy dołączyć zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Czeskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.
3. W przypadku obywateli państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 20 sierpnia 1991 r., Rzeczpospolita Polska uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające

kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Estońskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje estońskie w dziedzinie architektury, jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów wymienionych. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Estońskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

4. W przypadku obywateli państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 21 sierpnia 1991 r., Rzeczpospolita Polska uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Łotewskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje łotewskie w dziedzinie architektury, jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Łotewskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

5. W przypadku obywateli państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłym Związku Radzieckim przed 11 marca 1990 r., Rzeczpospolita Polska uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Litewskiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje litewskie w dziedzinie architektury wymienione w art. 11 dyrektywy 85/384/EWG, jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie

wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Litewskiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

6. W przypadku obywateli państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Czechosłowacji przed 1 stycznia 1993 r., Rzeczpospolita Polska uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Słowackiej potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje słowackie w dziedzinie architektury, jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Słowackiej przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

7. W przypadku obywateli państw, o których mowa w § 1 rozporządzenia, których dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury były wydane lub których kształcenie rozpoczęło się w byłej Jugosławii przed 25 czerwca 1991 r., Rzeczpospolita Polska uzna te dyplomy, świadectwa i inne dokumenty potwierdzające kwalifikacje w dziedzinie architektury, jeżeli właściwe organy Republiki Słowenii potwierdzą, że kwalifikacje te mają na ich terytorium taką samą moc prawną jak kwalifikacje słoweńskie w dziedzinie architektury, jeśli chodzi o podejmowanie i wykonywanie zawodów. Do potwierdzenia tego musi być dołączone zaświadczenie wydane przez ten sam organ stwierdzające, że ci obywatele rzeczywiście i zgodnie z prawem prowadzili działalność w jednym z zawodów w dziedzinie architektury na terytorium Republiki Słowenii przez co najmniej trzy kolejne lata w ciągu pięciu lat przed wydaniem zaświadczenia.

1849

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 3 sierpnia 2004 r.

w sprawie określenia wykazu państw, w których wydane dokumenty kwalifikacyjne kierowników statków uznawane są przez dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej

Na podstawie art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wykaz państw, w których wydane dokumenty kwalifikacyjne kierowników statków uznawane są przez dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej:

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959.